

Dosar nr. 3ra-938/18

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. Grigore Manoli)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud:Liuba Prutenau, Virgiliu Buhnaci, Maria Guzun)

Î N C H E I E R E

8 august 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul:
judecătorii:

Tatiana Vieru
Maria Ghervas
Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului declarat de Ivan Zamulenschii, Iulia Zamulenschii și Societatea cu Răspundere Limitată „Succes-Victoria”, reprezentați de avocatul Dumitru Pavel,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Ivan Zamulenschii, Iulia Zamulenschii și Societatea cu Răspundere Limitată „Succes-Victoria” împotriva Agenției „Apele Moldovei” și Întreprinderii de Stat „Stațiunea Tehnologică pentru Irigare Chișinău” în proces de faliment cu privire la obligarea emiterii actului administrativ,

împotriva deciziei din 20 februarie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a respins apelul declarat de Ivan Zamulenschii, Iulia Zamulenschii și Societatea cu Răspundere Limitată „Succes-Victoria” și s-a menținut hotărârea din 16 august 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru,

c o n s t a t ă :

La 10 noiembrie 2016, Ivan Zamulenschii, Iulia Zamulenschii și Societatea cu Răspundere Limitată „Succes-Victoria” au depus cerere de chemare în judecată împotriva Agenției „Apele Moldovei” și Întreprinderii de Stat „Stațiunea Tehnologică pentru Irigare Chișinău” în proces de faliment cu privire la obligarea emiterii actului administrativ.

În motivarea acțiunii au indicat că, Ivan Zamulenschii și Iulia Zamulenschii sânt proprietarii bunurilor imobile, terenuri și construcții cu numerele cadastrale xxxxx, iar Societatea cu Răspundere Limitată „Succes-Victoria” este proprietara bunurilor imobile, terenul cu numărul cadastral xxxxx și construcția cu numărul cadastral xxxxx, toate fiind amplasate în mun. Chișinău, xxxxx.

Au indicat că, la cerere, Institutul Național de Cercetări și Proiectări în Domeniul Amenajării Teritoriului, Urbanismului și Arhitecturii, cu Funcții Teritoriale „Urban Proiect” a întocmit studiul de prefezabilitate privind demarcarea terenului aferent imobilelor private ce le aparțin. Potrivit studiului, în vederea utilizării și accederii la proprietățile lor urmează de a fi transmise în proprietate terenurile cu suprafața de xxxxx, dintre care terenurile aferente cu suprafața de

xxxxx către Societatea cu Răspundere Limitată „Succes-Victoria” și terenul aferent cu suprafața de xxxxx ha către Ivan Zamulenschii și Iulia Zamulenschii.

Actele prezentate confirmă necesitatea atribuirii în proprietate, posesie și folosință, terenurile adiacente proprietăților solicitanților, deoarece gestionarea acestor proprietăți fără aceste terenuri nu este posibilă. Aceste loturi sunt adiacente construcțiilor ce sunt utilizate nemijlocit în procesul tehnologic.

La inițierea procedurii de procurare a terenurilor au fost informați de Agenția Relații Funciare și Cadastru că urmează a fi respectate prevederile art. 17 alin. (1) și (2) din Legea cu privire la formarea bunurilor imobile.

Deoarece aceste terenuri deja se află în posesia reclamanților și sunt grevate prin instituția suprafeței, prin cereri au solicitat acordul scris la formarea bunului imobil și cumpărarea de către Ivan Zamulenschii, Iulia Zamulenschii și Societatea cu Răspundere Limitată „Succes-Victoria” a terenurilor aferente.

Prin răspunsul Agenției „Apele Moldovei” s-a comunicat că terenul indicat nu se află în gestiunea sa. Prin răspunsul din 27 septembrie 2016 a Agenției Proprietății Publice, emis în baza indicației Guvernului Republicii Moldova, s-a comunicat că terenul dat se află în gestiunea Întreprinderii de Stat „Stațiunea Tehnologică pentru Irigare Chișinău”, iar dreptul de a furniza acordul la înstrăinarea părții din teren aparține Agenției „Apele Moldovei”.

Au indicat că, prin cererea din 3 octombrie 2016 s-a solicitat repetat Agenției „Apele Moldovei” acordul la formarea bunului imobil cu anexarea răspunsului Agenției Proprietății Publice, însă, această solicitare a rămas fără un răspuns.

Solicită reclamanții admiterea acțiunii; obligarea Agenției „Apele Moldovei” și Întreprinderii de Stat „Stațiunea Tehnologică pentru Irigare Chișinău” de a emite acordul scris la formarea bunului imobil și cumpărarea de către Ivan Zamulenschii, Iulia Zamulenschii și Societatea cu Răspundere Limitată „Succes-Victoria” a terenurilor necesare acestora pentru accederea și gestionarea construcțiilor și terenurilor cu numerele cadastrale xxxxx, în limitele stabilite; dispunerea ca hotărârea instanței să suplinească acordul scris la formarea bunului imobil, cumpărarea de către reclamanți a terenurilor necesare și să constituie temei pentru Agenția Relații Funciare și Cadastru de a elibera borderoul de calcul al prețului de vânzare-cumpărare a terenului aferent.

Prin hotărârea din 16 august 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru acțiunea depusă de Ivan Zamulenschii, Iulia Zamulenschii și Societatea cu Răspundere Limitată „Succes-Victoria” a fost admisă parțial și s-a obligat Agenția „Apele Moldovei” și Întreprinderea de Stat „Stațiunea Tehnologică pentru Irigare Chișinău” să examineze prin decizie cererile recepționate la 5 august 2016 privind formarea bunului imobil. În rest, pretențiile au fost respinse ca neîntemeiate.

Prin decizia din 20 februarie 2018 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul declarat de Ivan Zamulenschii, Iulia Zamulenschii și Societatea cu Răspundere Limitată „Succes-Victoria” și s-a menținut hotărârea din 16 august 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

La 23 aprilie 2018, Ivan Zamulenschii, Iulia Zamulenschii și Societatea cu Răspundere Limitată „Succes-Victoria”, reprezentați de avocatul Dumitru Pavel au declarat recurs împotriva deciziei din 20 februarie 2018 a Curții de Apel Chișinău și a hotărârii din 16 august 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

În motivarea cererii de recurs s-a indicat că, prima instanță eronat a decis obligarea repetată la examinarea cererilor depuse, iar această eroare nu a fost corectată de instanța de apel. Instanțele de judecată nu au aplicat legea și nu au obligat instituțiile indicate la eliberarea actului solicitat și greșit au dispus obligarea examinării repetate a cererii recurenților.

Au solicitat recurenții Ivan Zamulenschii, Iulia Zamulenschii și Societatea cu Răspundere Limitată „Succes-Victoria” admiterea cererii de recurs, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

Examinând admisibilitatea recursului declarat de Ivan Zamulenschii, Iulia Zamulenschii și Societatea cu Răspundere Limitată „Succes-Victoria”, reprezentată de avocatul Dumitru Pavel, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează următoarele.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

La 18 iunie 2018, Curtea Supremă de Justiție a expedit în adresa intimaților copia cererii de recurs cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

Până la examinarea cererii de recurs, intimații nu au depus referință prin care să-și expună opinia asupra motivelor invocate în recurs.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, examinând temeiurile invocate în cererea de recurs declarată de Ivan Zamulenschii, Iulia Zamulenschii și Societatea cu Răspundere Limitată „Succes-Victoria” în raport cu materialele cauzei civile, consideră că acesta este inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 431 alin. (2) din Codul de procedură civilă, asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Din actele cauzei se constată că, decizia din 20 februarie 2018 a Curții de Apel Chișinău a fost expedită în adresa participanților la proces la 24 mai 2018 (vol. II, f.d.25). Cererea de recurs a fost depusă la 23 aprilie 2018 (vol. II, f.d.28).

Astfel, instanța de recurs constată că, recurenții s-au conformat prevederilor legale și au declarat cererea de recurs în interiorul termenului de două luni.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sânt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul

în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Astfel, instanța de recurs reține că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute la art. 432 Codul de procedură civilă.

La caz, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată că argumentele invocate de către Ivan Zamulenschii, Iulia Zamulenschii și Societatea cu Răspundere Limitată „Succes-Victoria” în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Dezacordul recurențelor cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a, Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII din Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanța de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural, și anume, dacă se invocă că instanța judecătorească a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului. Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa a constatat că, dreptul de acces la instanța de judecată nu este absolut. Există limitări implicit admise [cauza Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85).

Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten împotriva Norvegiei, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de

fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (Helmens împotriva Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

În circumstanțele sus relatate și reieșind din faptul că, argumentele recursului sânt similare argumentelor invocate în cererea de chemare în judecată și în cererea de apel, constituind deja obiect al dezbaterilor judiciare fiind apreciate sub aspectul dublului grad de jurisdicție, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată că recursul declarat de Ivan Zamulenschii, Iulia Zamulenschii și Societatea cu Răspundere Limitată „Succes-Victoria”, reprezentați de avocatul Dumitru Pavel nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 431 alin. (1) și (2), art. 433 lit. a) și art. 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Ivan Zamulenschii, Iulia Zamulenschii și Societatea cu Răspundere Limitată „Succes-Victoria”, reprezentați de avocatul Dumitru Pavel, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Tatiana Vieru

judecătorii

Maria Ghervas

Nicolae Craiu